

SENTÈNCIA 2001-21 DE 19 D'ABRIL DE 2001

**PROCEDIMENT ESPECIAL DE L'ARTICLE 41.1 DE LA CONSTITUCIÓ.
Tràmit d'una comissió rogatòria davant dels òrgans de la Jurisdicció penal.
Dret a la jurisdicció: s'ha de fer valer mitjançant els recursos ordinaris i,
en darrer terme, l'incident de nul·litat d'actuacions, com a remei
previ a l'empara constitucional.**

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- En data 23 de novembre de 2000, la representació del Sr. A.S. va formular demanda "*a l'empara del procediment contemplat en l'article quinze de la Llei transitòria de procediments judicials*" en que, invocant els articles 3.2, 4, 9 i 10 de la Constitució, denunciava la indefensió que havia patit com a conseqüència de la tramitació d'un o varis procediments judicials que l'afectaven, sense haver-ne estat notificat, els quals havien donat lloc a la tramesa a les autoritats judicials de la Federació Russa de determinades informacions sobre els seus comptes bancaris.

2n.- La demanda va ser desestimada, prèvia audiència del Ministeri Fiscal, mitjançant aute de l'Hble. Batlle de guàrdia de 1r. de desembre de 2000. Aquesta resolució nega l'existència de cap tipus d'indefensió que vulneri el dret a la jurisdicció, des del moment en que l'interessat reconeix que ha tingut accés al procediment judicial que se segueix contra ell a Rússia, on ha de fer valer les impugnacions que consideri convenient, ja que no es tramita a Andorra cap causa penal que l'afecti.

3r.- Disconforme l'interessat, va interposar contra aquesta resolució el corresponent recurs d'apel·lació, en que denuncia que no hi ha hagut cap pronunciament sobre la seva pretensió de ser part en el procediment seguit a Andorra com a conseqüència de la petició cursada per les autoritats russes, que la comissió rogatòria s'havia de tramitar respectant les lleis processals andorranes i que, com que no ha pogut comparèixer en aquest tràmit, s'ha produït una vulneració del dret reconegut a l'article 10 de la Constitució.

4t.- Un cop designada aquesta Sala per a conèixer del recurs d'apel·lació, en virtut de providència del M.I. Sr. President del Tribunal Superior de Justícia de 29 de desembre de 2000, se'n va donar trasllat al Ministeri Fiscal, el qual el va impugnar mitjançant escrit presentat el 31 de gener de 2001.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 16 de la Llei transitòria de procediments judicials.

Segon.- Sobre l'objecte del present procés

En el seu escrit inicial de demanda, l'agent invoca els articles 3.2, 4, 9 i 10 de la Constitució, encara que posteriorment no concreta en la seva argumentació la mesura en que es troben en qüestió en aquest cas la major part dels esmentats preceptes.

Per això, convé precisar d'entrada que els articles 3.2 i 4 no formen part dels capítols III i IV del títol II de la Constitució i, en conseqüència, no són susceptibles de tutela a través del procediment previst a l'article 41.1 del text constitucional i regulat en els articles 15 a 18 de la Llei transitòria de procediments judicials, que és el que l'agent ha escollit en aquest cas per a la defensa de les seves pretensions. En conseqüència, resulta improcedent examinar en el marc d'aquest procés la possible vulneració d'aquests preceptes que invoca l'interessat.

A la mateixa conclusió, s'ha d'arribar quant a l'article 9 de la Constitució. Encara que, a diferència dels preceptes abans esmentats, el dret a la llibertat i a la seguretat són efectivament objecte de tutela per mitjà del procediment de l'article 41.1 de la pròpia Constitució, no es pot apreciar -ni l'agent ho justifica de cap manera- que aquests drets s'hagin vist posats en qüestió pel tràmit d'una comissió rogatòria, quan només es discuteix si l'interessat tenia dret a que li fos notificada la seva tramitació.

L'objecte del procés queda reduït, doncs, a la hipotètica vulneració del dret fonamental a la jurisdicció que reconeix l'article 10 del text constitucional. Tanmateix, convé remarcar que el procediment que ha escollit l'interessat no permet examinar les qüestions que versen sobre l'aplicació de la legislació processal, com ara la possibilitat de comparèixer com a part en el tràmit d'una comissió rogatòria, sinó només en la mesura en que això afecti un dret fonamental com el que recull l'esmentat article 10 de la Constitució.

Tercer.- Sobre el procediment aplicable

Ja abans de la reforma introduïda per les lleis de 22 d'abril de 1999, tant el Tribunal Constitucional (aute de 2 de maig de 1995) com aquesta Sala (autes de 15 de març de 1995, 19 d'abril i 15 de juliol de 1996) havien declarat que era improcedent el procés urgent i preferent previst a l'article 41.1 de la Constitució, quan es tractava d'impugnar sentències o, en general, resolucions judicials amb força de cosa jutjada, supòsit en que quedava reservat al Ministeri Fiscal el dret de dirigir-se al Tribunal Constitucional en defensa del dret a la jurisdicció.

En l'actualitat, també ha estat repetidament proclamada l'existència d'una dualitat de vies d'impugnació, com es desprèn de l'aute de 2 de juliol de 1999 del Tribunal Constitucional (causa 99-1-RE) i de la sentència d'aquesta Sala núm. 00-06, d'1 de febrer de 2000. En aquest sentit, junt al recurs general d'empara que regulen els articles 85 a 92 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, es troba el recurs especial que contempla l'article 94 de la mateixa llei, que es pot interposar contra les actuacions judicials, dins d'un procediment judicial o prejudicial, que vulnerin algun dels drets continguts a l'article 10 de la Constitució.

Aquesta dualitat també té un reflex en les vies judicials prèvies al recurs d'empara. Així, reprenent l'argumentació de l'esmentada sentència d'1 de febrer de 2000, es pot dir que quan s'invoca la vulneració de l'article 10 del text constitucional en un procés judicial, la via que cal seguir és la dels recursos ordinaris que corresponguin i, en darrer terme, l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 *bis* de la Llei transitòria de procediments judicials, com a remei previ al recurs especial d'empara de l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional. En qualsevol altre cas de vulneració de drets fonamentals, s'ha d'utilitzar el procés previst en l'article 41.1 de la Constitució, que desenvolupen els articles 15 a 18 de la Llei transitòria de procediments judicials, el qual constitueix la via prèvia al recurs general d'empara dels articles 85 a 92 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

En el cas que ara s'examina, l'interessat addueix que s'ha vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció en el procediment judicial seguit per a donar compliment a una comissió rogatòria procedent de la Federació Russa. D'acord amb el que s'acaba d'exposar, la via processal que corresponia utilitzar per fer valer aquesta hipotètica vulneració no és altra que la de comparèixer davant del Batlle competent per a tramitar la comissió rogatòria i interposar els recursos pertinents i, en darrer terme, formular l'incident de nul·litat d'actuacions que preveu l'article 18 *bis* de la Llei transitòria de procediments judicials.

La via escollida per l'interessat és, en conseqüència, improcedent, ja que la vulneració de l'article 10 del text constitucional en una actuació judicial no es pot fer valer, segons ha quedat exposat, a través del procediment de l'article 41.1 de la Constitució. En aquest sentit, només cal pensar que el Batlle de guàrdia, a qui correspon conèixer d'aquest procés (article 15 de la Llei transitòria de procediments judicials) no pot deixar sense efecte les resolucions adoptades per l'òrgan judicial que coneix del procés principal, en el qual ha pogut tenir lloc la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció. Només el propi òrgan judicial pot revocar les seves decisions, en virtut dels recursos procedents o de l'esmentat incident de nul·litat d'actuacions.

Com a conseqüència de tot això, i a la vista de la impertinència de la via processal escollida per l'agent, s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació que ara s'examina.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació que formula el Sr. A.S. contra l'autè que s'impugna d'1 de desembre de 2000 de l'Hble. Batlle de guàrdia.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autès originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.